

XXVI.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om
Ægteskabets Retsvirkninger.(Fremsat i Landstinget den 25. September 1931 af Justitsminister *Zahle*).

§ 1.

Til § 53 i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger føjes som 3die Stykke:

„En Ægtepagt, som er oprettet i Medfør af Artikel 4 i den under 6. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige afsluttede Konvention, skal, saafremt Parterne eller en af dem paa Oprettelsestiden er bosat her, for at være gyldig overfor Trediemand her i Landet, være tinglyst her. Bosætter Ægtefællerne eller en af dem sig efter Ægtepagtens Oprettelse her i Landet, gælder om Indtrædelsen af Tinglysningens Retsvirkning Regler svarende til de i 2det Stykke, 2det Pkt., fastsatte.“

§ 2.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 53 i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger er det i 1ste Stykke bestemt, at den danske Ægteskabslovs Bestemmelser ogsaa finder Anvendelse paa Ægtepagter, som indgaas udenfor Landet, naar Manden har Bopæl her i Landet. Endvidere bestemmes det i 2det Stykke, at Ægtepagt, oprettet af en Mand, der ikke har Bopæl her i Landet, og gyldig efter hans Hjemsteds Love, er, naar han bosætter sig her i Landet, gyldig her, forsaavidt den ikke strider mod denne Lov. I Forhold til Trediemand er Gyldigheden dog betinget af, at Ægtepagten inden 1

Maaned, efter at Manden har taget Bopæl her, tinglyses; sker Tinglysningen senere, regnes Retsvirkningen først fra Tinglysningen.

Efter Artikel 4 i den under 6. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indgaaede Konvention, indeholdende internationalprivatretlige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal, skal en Ægtepagt i enhver af de nævnte Stater anses gyldig i Henseende til Formen, naar Loven i den Stat, i hvilken Ægtefællerne er bosat, eller — om de ikke er bosat i samme Stat — i hvilken